

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1107

01.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Druhá revoluce Svazek II: Lidový stát

Část 4

Pro rasu a národ

Vycházeli jsme z toho, že pro štěstí a budoucnost našeho lidu je nutné dát národnímu životu smysl.

Prvním, samozřejmým smyslem je zajištění národní budoucnosti. K tomu naši lidé potřebují dostatečný životní prostor. Idea Říše je rámcem německé světovládné politiky, která se musí osvědčit na poli napětí mezi naší nenávisí k zavedenému poválečnému řádu a nutností rasové loajality v rasovém boji mezi bílými a barevnými.

To vše samozřejmě platí pouze za předpokladu, že nacionální socialismus a jeho představa o jediné hodnotě národa je správná. To je zcela sporné, a proto je naše hnutí v tuto chvíli v pravém slova smyslu "stranou" - tedy součástí intelektuálně-politického boje. - Jaké jsou tedy zjevné alternativy k völkisch světonázoru?

MATERIALISMUS, který se podle popisu skrývá za oběma vládnoucími světovými systémy - komunismem a liberálním kapitalismem - zjevně není schopen dát smysl ani osobnímu, ani národnímu životu.

Je samozřejmé, že každá forma státu a vlády je povinna jednat tak, aby potřeby

občanů byly dostatečně uspokojeny, přičemž vládci by neměli tyto potřeby udržovat na nízké úrovni násilím - jak je to obvyklé v komunistických státech - ani je uměle zvyšovat - jak to mají ve zvyku kapitalistické režimy. To však může být pouze nezbytný první krok. Stát se nemůže poté, co se mu to podaří - a v bílém panství se to do značné míry podařilo - vyčerpat pouhou správou tohoto stavu.

Zajištění základních životních potřeb je pouze výchozím bodem. Pokud se smysl života nedoplní a závazně nesdělí všem občanům, mladá generace, která vyrostla dezorientovaná, se proti tomuto systému vzbouří.

Materialismus tedy není a nemůže být smyslem života. Tam, kde je, se podobá droze, která jedince otupuje a dává mu zapomenout na vnitřní prázdnotu jeho života. Takové lidi lze jen litovat. Jsou to nešťastní lidé. Zde vidíme důvod, proč právě v nejbohatších a nejproblémovějších společnostech Západu - např. v amerických středních a vyšších vrstvách, ve Skandinávii a západním Německu - je zaznamenán nejvyšší počet sebevražd, alarmujícím způsobem roste kriminalita spojená s blahobytem a duševní choroby a spotřeba alkoholu a drog dosahuje zoufalých rozměrů.

To jsou příznaky duševní choroby, která zamořuje celé národy. Tato nemoc se nazývá "materialismus jako základ života společnosti"!

Je zřejmé, že idealismus je základní podmínkou a předpokladem lidského života, ba dokonce tím nejlidštějším, co v člověku je. Koneckonců každý živočich si zajišťuje obživu sám a některé druhy si za tímto účelem vytvářejí vysoce rozvinuté, státotvorné struktury. Žádný mravenec však nikdy nepřemýšlel o smyslu svého prostředí nebo vlastního života. Život v moderních komunistických a kapitalistických státech je mravenčí existence. Revolucionáři na Východě i Západě se proti tomu bouří.

V této souvislosti se nám přirozeně nabízí i otázka náboženství.

Ve Třetí říši se objevily ojedinělé pokusy o oživení druhově vhodného pohanského náboženství našich předků. Není pochyb o tom, že úspěšné oživení germánského náboženství by dalo völkisch státu další, bezpečný základ. Náboženská potřeba člověka by harmonicky splynula s ideologickými základy státu a národního organismu.

Podobný pokus učinilo křesťansko-protestantské hnutí německých křesťanů, které v žádném případě nebylo vynálezem nacionálních socialistů, ale jehož kořeny sahají daleko do minulosti. Například císař Vilém II. napsal v roce 1923 ze svého nizozemského exilu bývalému ministru války von Steinovi:

"Doorn 9.IX.23

Má drahá excelence,

Děkuji Vám za Váš milý dopis. Ano, dychtivě studuji Písmo. Máte naprostou pravdu, lidé se nezměnili oproti tomu, jak je popisuje SZ, ale zejména ne Židé. V důsledku toho zůstali stejnými lupiči, vrahy a zloději, jak se nám představují v knihách Jozue, a stali se ještě ctižádostivějšími a podlejšími ve své nenávisti k cizincům a křesťanům. Proto má pro mě A.T. pouze historický význam. Nový je mi mnohem bližší. Pro mě je osoba Krista vším, vedle níž se A.T. ztrácí. Stojím na jasné výšině ve stínu Vykupitele a odtud se ohlížím dolů do hlubokého údolí, v němž leží A.T. zalité mlhou. Z tohoto údolí září jednotlivé, sluncem ozářené vrcholky hor: velcí proroci, jednotlivé žalmy, jednotlivé výroky, které mě těší.

Mimochodem, starý pomstychtivý Jahve, který ničí lidi, je místním bohem Judy a nemá vůbec nic společného s naším pojetím "Boha Otce", jak nás o něm učí "Syn". Jsme Božími dětmi (skrze Krista), to tušil už arcigermánský národ, když se modlil ke "Všeotci", o němž Žid nechce nic vědět. Naše církev v této době zcela selhává, místo aby národně a monarchicky povzbuzovala duše, zůstává zcela "neutrální" a denně ztrácí půdu pod nohama. Legislativní generální synoda je obrazem bezradně mumlajících starců a dělá si ostudu. Stateční muži jako Doering, milovaní lidem, jsou napadáni! Církev se musí stát etnicky a národnostně německou, nikoliv pseudožidovskou, jak je tomu nyní. Snažím se v tomto smyslu pracovat, ale bez úspěchu. Řím je obratněji činný; prosazuje katolické Kaisertum s židovsko-kapitalistickými úředníky!

Řád svatého Jana nedělá nic, šlechta na venkově nedělá nic! Co mohli udělat pro posílení panovníka. Myšleno V zemi mohli udělat! Henry Ford říká: "Židé způsobili světovou válku, a to úplně sami!". Proto říkám: Pryč s Mojžíšem, vpřed s Kristem! Wilhelm"

Jak novopohanství, tak germánští křesťané mohli dát Germánům opět náboženství, které by - podobně jako islám ve své kulturní sféře - nejen dávalo jednotlivcům smysl života, ale mohlo by také pomáhat utvářet celý národní život. Ani jedno z těchto náboženských hnutí toho však samo o sobě nebylo schopno. Vytvořit státní náboženství a vnutit je lidu však nemůže a nesmí být úkolem národně socialistického lidového státu. My národní socialisté se hlásíme k úplné odluce církve od státu a k náboženské svobodě.

Od katolické církve se můžeme mnohému naučit, od jejího náboženského systému a hierarchického uspořádání:

Stejně jako se katolické církvi podařilo za téměř tisíc let dát lidem své kulturní sféry pevný duchovní řád - ať už si o obsahu a formách tohoto řádu myslíme

cokoli -, tak i národní socialismus vytvoří duchovní základ a ukončí tak stan bezvýhodnosti a chaosu, který zachvátil dříve křesťanský Západ od rozpadu absolutní duchovní moci římskokatolické církve. Na její místo nastoupí římský okcidentální řád na nacionálně-socialistickém, a tedy völkisch-rasovém základě.

Bojovný katolicismus, který se neomezuje pouze na náboženskou sféru, jak je to běžné v některých fašistických hnutích a jak to prosazují i katoličtí tradicionalisté, není politicky bezproblémový. Nelze však očekávat, že by katolicismus znovu získal svou formativní duchovní sílu. Stalo se neodvolatelně součástí "pluralitní společnosti", a tudíž nezávazným.

Náboženství sice stále může být oporou jednotlivců v jejich životě, ale už není schopno utvářet duchovní a politický charakter národního společenství. Nemusí tomu tak nutně zůstat. Jednoho dne, až my, národní socialisté, vytvoříme lidový stát s pevnou ideologií, je myslitelné, že náboženské proudy stejného druhu také zesílí a budou ovlivňovat život našeho lidu. Je však nepravděpodobné, že po vzoru reislamizace bude křesťanské nebo jiné náboženství opět schopno utvářet svět. To se stalo úkolem národně socialistického hnutí.

Poznali jsme, že ani materialismus, ani náboženství - ať už je to cokoli - nedokážou překonat duchovní a duševní zlom, hlubokou krizi bílých průmyslových národů. Toho lze dosáhnout pouze světonázorem, který se hlásí k ideálně utvářené tradici našeho kontinentu. Jediným dědicem této tradice je národní socialismus.

Ale - ptají se naši oponenti - musí to být nutně lidé, kdo je jediným nositelem smyslu lidského života? Existují alternativy?

Buržoazně-liberální individualismus neustále hlásá hodnotu jednotlivce. Vědomě se odlišuje od našeho - jak se říká v okupačních německých zprávách o ochraně ústavy - "völkisch kolektivismu". Neberme v úvahu, že tento liberalismus svým těsným sepětím s nelidským kapitalistickým hospodářským systémem neustále pošlapává svůj vlastní hodnotový systém, aniž by si toho všiml. Podívejme se na samotnou liberalistickou ideologii:

Svoboda jednotlivce, jeho blahobyť a život jsou nejvyšší hodnotou, za kterou se lid a stát jednoznačně řadí na druhé místo. Jejich úkolem je v podstatě pouze zajistit svobodný rozvoj jednotlivce. Toto zbožštění jednotlivce je absurdní. Jsou to ubozí, chudí lidé, kteří vidí jediný smysl své existence ve svém vlastním krátkém životě - v tom, že se narodí, pracují, užívají si, umírají. Tento buržoazní individualistický egoismus, který se vztahuje k šedesáti či sedmdesáti letům vlastního života, má být vším? Jak ubohé je říkat si na smrtelné posteli: "Jediným smyslem mého života bylo svobodně se rozvíjet. Nyní tento život skončil. Výsledkem tedy bude bezvýznamná, prázdná

nicota".

Je takový život a smrt skutečně smysluplná, krásná, humánní? Ne. Život jednotlivce má smysl a hodnotu jen tehdy, když přesahuje sám sebe, když je využit k něčemu trvalému.

I kdyby liberalismus dosáhl svého utopického cíle a vytvořil společnost "odpovědných občanů", v níž se každý jedinec rozvíjí podle svého snu o šťastném a naplněném životě, zůstala by tato společnost bez úcty k minulosti a bez odpovědného zájmu o budoucnost bezvýznamná, prázdná a mrtvá.

Svoboda jednotlivce nachází svou hodnotu a smysl pouze ve svazku národního společenství. Bez tohoto pouta je život jednotlivce bezcenný a nesmyslný, protože z něj nic nezůstane. Bezejmenný otrok, který celý život nuceně pracoval na díle pyramid budovaných pro slávu egyptské říše, vedl smysluplnější život než německý občan závislý na televizi a volném čase, jehož jedinou starostí je nezemřít na tukové srdeční choroby! To je hluboký, vnitřní smysl, který se skrývá za tak často démonizovaným, nacionálně socialistickým heslem:

"Ty jsi nic! Tvůj lid je všechno!"

Toto uvědomění nesnižuje hodnotu jednotlivce, ale naopak ji zvyšuje, protože ji začleňuje do významu národních dějin. Kdyby tomu tak nebylo, žádný člověk by se nikdy neodvážil a neobětoval svůj život pro ideu, nikdo by nikdy nekrvácel na bojištích všech dob!

Pokaždé, když se člověk vědomě vystavuje smrtelnému nebezpečí, aby se postavil za cíl mimo svůj vlastní život - za své bližní, za svou víru, za svůj národ -, vysmívá se ubohé zbabělosti ideologie absolutní hodnoty jedince, která je myslitelná pouze v dějinně bezvýhodných, dekadentních časech konce.

Ne - život jednotlivce není a nemůže být nejvyšší hodnotou. Právě proto, že národní socialismus sám sebe považuje za ztělesnění nejvyšší hodnoty osobnosti a rasy, musíme tento buržoazní postoj nechat daleko za sebou.

Pouze člověk, který se rozvíjí a vyvíjí ve svazku, žije smysluplný život. Pak má také právo očekávat, že se lidský stát bude snažit utvářet okolnosti jeho života humánním způsobem. Nechceme se vrátit k egyptskému nebo sovětskému nuceně nasazenému dělníkovi - ovšem nechceme se vrátit ani k bezduchému konzumnímu stroji.

Národní socialismus znamená osvobození člověka, sociální spravedlnost a důstojnost.

Člověk je jedinec - proto také usiluje o individuální štěstí - ale je také a především bytostí společenství ve věčném řetězci od mrtvých až po dosud nenarozené svého lidu - proto tento život a úsilí o štěstí nabývá smyslu a hodnoty teprve ve svazku s tímto lidem! Pro marxisty je lid nakonec bezvýznamný pojem bez smyslu a obsahu. Ve svém internacionalistickém bludu činí z proletariátu nositele smyslu dějin.

Rozhodující slabinou marxistické ideologie je její víra v nevyhnutelnost historického vývoje. Z toho vyplývá hluboká nelidskost a lhostejnost vůči skutečným aspiracím dělnické třídy. Karel Marx to vyjádřil takto: *"Nejde o to, co si ten či onen proletář, nebo dokonce celý proletariát, představuje jako svůj cíl pro danou chvíli. Jde o to, čím je a co bude nucen v souladu s tímto bytím historicky dělat."*

Mezitím se dostatečně vyjasnilo, že ostatní lidé vždycky k něčemu nutí, ale ne "dějiny". Jsou to pak lidé, kdo tvrdí, že poznávají a uskutečňují smysl dějin. Dělnická třída, která se tvrdošijně brání "historické nevyhnutelnosti", by tedy zřejmě potřebovala mistry a "předvoj", kteří by jednali jejím jménem - protože pro oddaného marxistu je nemyslitelné, aby dějiny nevyhnutelně nevedly ke komunismu. Lenin pak tento důsledek vyvodil s brutální rozhodností a nastolil tak bolševickou tyranii.

MARXISMUS nikdy nebyl způsobem myšlení a přesvědčením dělnické třídy, ale objektivně vždy ideologií buržoazních intelektuálů, kteří jsou ve své intelektuální aroganci lhostejní k přáním, představám a myšlenkám dělníků. Marxismus je příkopem nepochopení mezi "předvojem dělnické třídy", komunistickou stranou, a skutečnou dělnickou třídou a vede buď k všemocnosti - tam, kde sovětské tanky zaručují klid -, nebo k impotenci - tam, kde chybí donucovací prostředky - těch buržoazních intelektuálů, kteří se považují za vykonavatele dějin.

Všemocnost a bezmocnost marxismu jsou jen dvě stránky téhož. Bylo by však nepoctivé popírat, že se poctiví a idealističtí marxisté snažili z této rozhodující slepé uličky své ideologie uniknout třemi způsoby:

Maoismus, reformní socialismus a nedogmatický socialismus.

Čím bídňější jsou životní podmínky lidí, čím větší je nepřekonatelná propast mezi malou všemocnou a nepředstavitelně bohatou vyšší třídou a masou lidí, tím více vyvstává potřeba zásadní revoluce poměrů. Někde tato situace v rozvojových zemích vede k tomu, že se komunistickým skupinám daří propast mezi nimi a lidem zmenšovat. To platí zejména pro maoistickou Čínu, ale lze zde zmínit i Kubu. Důvodem je skutečnost, že na určitý historický okamžik se zájmy lidu - nejen dělnické třídy - shodovaly se zájmy jejich komunistických pánů: bídu a zaostalost je třeba odstranit!

To nemá nic společného s marxistickou ideologií a vírou v historický úkol proletariátu. Jde spíše o politickou organizaci lidí, kteří konečně hledají bezpečné živobytí. A je skutečně obtížné zjistit, co je na maoismu vlastně marxistického - Mao Ce-tung: "Lid a pouze lid je hybnou silou světových dějin!". - pokud si odmyslíme frazeologickou nadstavbu. A to zase vysvětluje fascinaci a charisma jiných národních revolučních hnutí ve třetím světě. Jejich marxismus je většinou jen bílou skvrnou k získání politické a finanční pomoci z komunistické vládnoucí sféry. Tato hnutí mají s marxistickou ideologií pramálo společného: podobají se spíše fašismu, jak jej definoval Benito Mussolini - fašismus je nacionalismus + socialismus.

Maoismus je sám o sobě druhem čínského fašismu. Nezdá se však vyloučené, že se postmaoistické vedení Číny opět přiblíží sovětskému modelu, přinejmenším na domácím poli. Pak se propast mezi vládci a ovládanými opět otevře. V každém případě je socialismus třetího světa většinou fašismem, který se neodvažuje sám sebe takto nazývat!

Ve vyspělých průmyslových zemích se marxistickým sociálním reformátorům konečně podařilo zakotvit v dělnické třídě. Tento úspěch byl vykoupen nepřiznaným, ale vytrvale praktikovaným opuštěním marxistické ideologie.

Ve skutečnosti má reformní socialismus - zejména jako sociální demokratismus a odborové hnutí - velké zásluhy na zlepšení životních podmínek dělnické třídy. Bylo by nepoctivé to jednoduše popírat. Avšak tento reformní socialismus, který se musel stále více vzdalovat svým marxistickým kořenům, aby získal dělníky, ztratil od konce první světové války smysl své existence.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATIONEN

Der Kampf geht weiter!

Seit fünf Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völkern- und Rassenmenschennur als ein Schritt zu Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern. Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe der biologischen Volkstod ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Das vornehmste Gegen ist allen dabei, den Völkern – gegen alle, weissen Völkern (V) – zu kämpfen. Keine Mittel sind Dummheit, Überheblichkeit und Anwesenheit.

Ob "nigger" oder "sligger", ob im Wahlkampf oder im Streikkampf, ob mit Propagandaarbeit, Krawallen oder auf einem Schlachtfeld anderer Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerdhard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Zpravodajství
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Přední zpráva
Rozhovor s Molly

Část třetí

NSK: Vaše současné projekty se zjevně týkají filozofie a umění.

Popište prosím svůj názor na dopad těchto temat v politice.

Molly: Snažím se stále aktualizovat fotogalerii, ale většinou se soustředím na Adolfa Hitlera a Armádu Indstva (www.mourningthecoconut.com/truth.htm). Teď jsem na 21 stránkách a mám toho ještě hodně před sebou. Studium druhé světové války je absolutně informační minové pole. Hledáte informace o jedné věci a najdete další dvě, které by třeba prokoukával. Připadáte si trochu jako archeolog, který odkrývá pohřbenou minulost. Minulost, kterou by raději nevybavovali na světlo. Za záplavu informací a obřadků můžeme opět podkóvat internetu. V průběhu let se vynořily nesmírně vzácné věci z míst po

the **NEW ORDER**

Number 179 (137) Founded 1978 April 29, 2022 (133)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "nigger" or "sligger", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdhard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je největší na světě
Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích
Stovky knih v mnoha jazycích
Stovky webových stránek v mnoha jazycích

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!